

תצוגת אופנה שקופה ראשונה בארץ במועדון "סקאלה" • פולקלור בהזמנה • מועדון אכסקלוסיבי בחיפה

אופנה

"ידישקייט ב"14.5 ל"

פעם היו ממצאים בשבילנו פולקלור ישראלי מהסוג הידוע כיום בשם שירי הו"ה, אבל מאז התבררנו, הרב גורן תקע בשופר והיהדות נכנסה לאופניה.

הזוג רפאל: אחרי הבחירות

לילדים שנולדים בימים אלה קוראים כ"י של, והצגות כאיש-הסידוריה הן להיטים. ישב הגניוס היהודי וחשב איך להמשיך ולרכב על הסוס הזה. איך לרוות את צמאון נו של העם לקצת ידישקייט ובאותה הזדמנות להרויח לידה או שתיים תמורת עמלון.

רחל אטאס לא שרה את הימקה שלי אלא וגר זאב עם כבש, וגם השלושרים שרו משהו, אבל אי אפשר היה לשמוע בגלל הרעש שעשתה התזמורת. בהפסקה בחר הקהל, ששילם 14.50 ל"י לכרטיס את השירים והסתכל על ח"כ יצחק רפאל ואשתו גאולה, ואחרי ההפסקה שר בציבור עם אפי נצר. זה היה ערב חינוכי מאד, ומתאים גם לנוער מתחת לגיל שש עשרה, מפני ששיר השירים לא הוזכר אפילו במילה אחת, והמנחה מני פאר סיפר רק בדיחות לא גסות. אם המחברים לא היו מוגבלים למילים מתוך המקורות (לא צריך לשלם לאיש זכויות תמורת השימוש בהן) בחדאי היו ישר ממצאים את שיר החובש.

השבוע מצא סוף את הדרך, והמציא את פסטיבל הזמר החסידי, שנערך במוצאי שבת בהיכל-התרבות בתל-אביב, וממשיך משם לירושלים ולחיפה. הפסטיבל עוסק בפולקלור תפוד לפי הזמנת המארגנים של הפסטיבל. הפולקלור התפוד עוסק בכל מיני נושאים אקטואליים כמו: על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים, תקע בשופר גדול להירד תנו, וקדיש. קדיש מפי יגאל בשן זכה במקום השני, אחרי השיר צמאה נפשי אותו שרו נירה וגליה רבינוביץ.

נירה וגליה רבינוביץ: קדיש במקום שני

סמדר דרור

בפעם הבאה, כשהחברה שלכם או האשתכם איתה לתצוגת אופנה, אל תעקמו את האף ותגיד לא כדאי לכם. אם אתם לא מאמינים לנו, תשאלו את החברים שישי האחרון במועדון "סקאלה", ואם עדיין נותר פשוט תסתכלו בתמונות. מה שאתם רואים זו המילה האחרונה בשטח אומנם דיקים, אבל עמידים בכניסה. הקרסים צורך בניהוץ. מה שאתם רואים חוץ מאופנה, זו סמדר דרור התצוגה החלה בשלוש אחר הצות, שעה מתא טימיים לכל הדיעות. המועדון הקטן והאינטימי מוספירה, והאורות עמומים מלבד האור הנודד לכל אשר הלכה.

הרבה שנים, אתה וכל המשפחה שלך, ב" 100 לירות לחודש כמוני. ביציאה פגשנו את בעלי הבית יעקב צבי אן ומריאל סימון, שאמרו לנו: "... שלנו", ושהכניסה כלילות שישי עולה שתיים עשרה וחצי לירות. רוצים להיות בחברה טובה? תשלמו.

וחברים של יעקב צבאן ומריאל סימון. המועדון היה דחוס באנשים, במיוחד מה" סוג האחרון, ומקושט בגידי שליג'י הבלונדית ובמורה חיפאית להיסטוריה שקוראים לה רחל גליקר. כולם שמחו ורקדו והרגישו מצויין. ולמרות החום היו מוכנים לרקוד הלאה, אבל יעקב צבאן ומריאל סימון הפסיקו את המוזיקה כדי לומר לתוך המיקרופון: "מעכשו הכניסה מסווגת. רק לקצינים, אמי נים, סטודנטים וחברים שלנו". בתוך כל החברה הטובה הזאת ישב סמל צנחנים צעיר ונחמד וחייב את ידיתו.

חברה טובה

השבוע נפתח בחיפה מועדון הצמרת. לא שקודם היה סגור חלילה, אלא שקודם היה הדיסקוטק הכי מחורבן בחיפה, ועכשו הוא הולך להיות הדיסקוטק הכי טוב בחיפה. אם אתם לא מאמינים, תשאלו את בעלי הבית החדשים יעקב צבאן ומריאל סימון, וכל זה למה? מפני שקודם יכול היה להיכנס למועדון כל בן תמותה שהיה מוכן לשלם

רחל: היסטוריה ועוד מעלות

סמל וידידתו: לאן ילך עכשו?

עבור התענוג, אבל עכשו חלאס. ניגמר. מסבירים הבעלבתים, "עכשו הכניסה מסווגת. רק לקצינים, אומנים, סטודנטים וחברים שלנו". בנאתה ובריא כבוד פסענו לתוך כל האכסקלוסיביות הזאת, והסתכלנו בהתרגשות לכל הכיוונים. אל תספרו לאף אחד, אבל אנחנו אכסקלוסיביים מאד בליבנו, ופשוט מים על קצינים, אומנים, סטודנטים

הקהל המשיך לרקוד בנושלוטיות ובאי אכפתיות, אבל אנחנו הרהרנו בסמל. מה יהיה עליו עכשו? חשבנו בעצב. לאן יילך? אחר כך שרה איזו זמרת, ופפה מלהקת פיקוד צפון סיפר בדיחות על התורכים ועל איך שאיש אחד צעק לספיר באסיפת בחירות: שתחיה הרבה שנים, וכשספיר שאל אותו למה הוא צועק ככה, ענה: שתחיה

ג'ידי: "... שלנו"

סמדר דר